

18-02-2023

† ΟΡΘΡΟΣ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΥ
(† Ψυχοσάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω).

Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων
ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, εἴ
† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Λέοντος Πάπα Ρώμης.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν εἰς
Ὕχον β' τό, Ἀλληλούϊα ἐκ γ'
Ὕχος πλ. δ'

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα. (δῆς)

Σπίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω,
καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἀλληλούϊα, γ'

Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα, γ'

Ἀπολυτίκιον,

Ὕχος πλ. δ'

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως
πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον
πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ,
ἀνάπταυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν
διούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα
ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... Ὅχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθε-
ντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ
ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ὅχος πλ. δ'

Ϲὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχο-
μεν, καὶ πρέσβιν εὔπρόσδεκτον,
πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε
ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Μικρή Συναπή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ϲοί, Κύριε.

὾τι Σὸν τὸ κράτος...

Ἄμην.

Εἰς τὴν α' Σπιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικὰ

Ὕχος β'

Ο φαιδρύνας τοὺς Ἅγίους σου
ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς
Ὅσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν
δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν
ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς
φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κα-
τεύθυνον, ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν
Ἄγίοις ἀναπαυόμενος.

Σπίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς
Ἄγίοις αὐτοῦ.

Ἄθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ
γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἷμασιν ὑμῶν,
καὶ ἄγιαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι
τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ
τὸν ἔχθρὸν ἐθριαμβεύσατε καὶ
Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκη-
ρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἴκε-
τεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Σπίχ. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ
αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἄπόστολοι Μάρτυρες, καὶ
Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ
Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα
τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσα-
ντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν
Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγα-
θὸν ἴκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ὕχος β'

Η μνήμη τῶν κεκοιμημένων Κύριε, εἰς μνείαν τῶν προσδοκωμένων ἄγει με, καὶ καθιορῶν μου τὴν καταδίκην, προσφέρω σοι τὴν ἐκ βασάνων φωνήν· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν... Θεοποίου

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια! τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ὕχος πλ. α'

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἅγίων ὁ χορός, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὗρω κάγω, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαι με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω ἄγιοι, καὶ ἀΐδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες, αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ οἱ τὸν σταυρὸν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ὅτοιμασα

ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ο πάλαι μέν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἣς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὄμοιώσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σῇ εὔσπαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄνάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἅγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικὸν

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος, εύσεβῶς ὑμνήσωμεν βιωντες· Ἄγιος εῖ, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Γίδες καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἣς γένος τῶν ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν, διὰ σοῦ εὗροιμεν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνὴ εὐλογημένη.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (3)

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

(Ο Ιερέας την δέησιν
υπέρ των κεκοιμημένων
όπως καὶ τα ψυχοσάββατα
καὶ στο τέλος τα κάτωθι κάθισματα)

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Κύριε, ἐλέησον.(γ)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως... Κύριε, ἐλέησον.(γ)

Οπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ... Κύριε, ἐλέησον.(γ)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν... Παράσχου Κύριε.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός... Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.(γ)

Οτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις... Ἄμήν.
Νεκρώσιμον Κάθισμα. Ἡχος πλ. α'

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἔκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...**Θεοτοκίον**

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεός, Γίοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἥθελησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανών α', Ὡδὴ α'

Ὕχος πλ. δ'

Ο Είρμος

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ τῷ ἡμῶν, ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βιωντες· Ἀσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Σπίχ. Μακάριοι οὖς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελοῦντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου

πυρὸς αὐτοὺς ὁρύσηται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ράθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σὺ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὅρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὖς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανοικτίρμον.

Σπίχ. **Λ**ἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ορους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς, διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὁρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Σπίχ. **Ἄ**ναπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς περ κατεκάλυψεν ὑγρά, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Σπίχ. **Ἄ**ναπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὄφλήματα Σωτὴρ ἡμῶν ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κριτηρίου σου, στῆσον ἀκατακρίτους, σοὶ τῷ Κτίστῃ, ἀπολογουμένους.

Δόξα...

Τρία μιᾶς φύσεως ὄμνω, πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Γίὸν τὸν γεννηθέντα,

καὶ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἔξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

”Οντως σὺ ἐφάνης οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε, τῷ Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, Ὁλιος ἐν κόσμῳ, ὁ δεσπόζων, τῆς δικαιοσύνης.

**Κανών ά, Ωδὴ β',
Ὕχος πλ. δ'. Ο Είρμος**

”Ιδετε, ἵδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλάνθρωπος». (**Δις**)

Σπίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

”Ιδετε, ἵδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαία κρίσει, πήξας ὅρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ο ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς, ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορά, θηρσὶ γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπταυσον.

Σπίχ. Λίψις ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Сοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδιέκρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτύν, ἐν

τῇ παρουσίᾳ σου, συμπήξας ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὄφληματα.

Σπίχ. **Ἄ**νάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν διούλων σου.

”Ω τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἴδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἥκων ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι, τοὺς πίστει σοι, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα...

”Υπερτελεστάτη μονάς, ὑπέρθεε, Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

”Ἄρρητον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν δὲ οὐπέρ φύσιν ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

**Κανών ά, Ωδὴ γ',
Ὕχος πλ. δ'
Ο Είρμος**

Ο στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Σπίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εύσεβεῖ, τῆς δικαιούσυνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξίωσον δὲ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεγθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρύους, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον δὲ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσῃς.

Σπίχ. Λίψι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὁρθοδόξως ζωῆς κυβερνηθέντας.

Σπίχ. ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν διούλων σου.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον δὲ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα...

Νοητικῶς τὴν θείαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ὅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτῳ τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς Ἐνάδα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἀγνὴ φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθύς, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰωνας.

Ωδὴ γ', Ἡχος πλ. δ'

‘Ο Είρμος

Ο στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ τους οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Μικρή Συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Сοί, Κύριε.

Οτι Συ εἶ δὲ Θεός ἡμῶν..

Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἡχος πλ. α'

Ο δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἐλεύσει σου Ζωοδότα, ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα...Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς διούλους σου, καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ καταπράῦνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχήν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἴδα γὰρ, οἴδα Παρθένε, ὅτι ἴσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

‘Ωδὴ γ’.

Ἡχος πλ. δ'. Ο Είρμος.

Сυνεχόμενον δέξαι με φιλάνθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς

σου, ώς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ὕχος
Μικρή Συναππή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ϲοί, Κύριε.

Ϲύ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεύς...

Ἄμην.

Κοντάκιον
Ὕχος πλ. δ'

Μετὰ τῶν Ἅγιων ἀνάπαυσον
Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων
σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη,
οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτη-
τος.

΄Ο Οἶκος

Ἄυτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνα-
τος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν
ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς
διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν
αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς
ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών
μοι: Ὄτι γῆ εῖ, καὶ εἰς γῆν ἀπε-
λεύσῃ, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευ-
σόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον
ποιοῦντες ὡδὴν τό, Ἀλληλούϊα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Λέο-
ντος Πάπα Ρώμης.

Σπίχαι

Ψυχὴν ὁ θεῖος ἔξερεύγεται Λέων,
Καὶ δαιμόνων φάλαγξιν
ἐμβάλλει φόβον.

΄Ογδοάτη δεκάτη τε Λέων
ἡρεύξατο θυμόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
Ἄγιων Μαρτύρων Λέοντος καὶ Πα-
ρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πα-
τάροις τῆς Λυκίας.

Σπίχαι

Παρηγόριος σάρκα δοὺς εἰς
αἰκίας,

΄Εχει παρηγόρημα τὰ στέφη
μέγα.

΄Ελκων ἄνωθεν ἴσχὺν ἐκ Θεοῦ
Λέων,

΄Εξεις βιαίως ως λέων
ἐκαρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
ὅσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἅγαπητοῦ
Ἐπισκόπου Σινάου, τοῦ ὄμολογη-
τοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Σπίχαι

΄Ον ἥγάπησας, Ἅγαπητέ, Δε-
σπότην,

Οὗτος καλεῖ σε πρὸς τόπους, οὓς
ἥγάπας..

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τριψάλιον

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων
τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων
εὺσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως
ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πα-
τέρες ἐθέσπισαν.

Σπίχαι

΄Αμνημόνησον πταισμάτων νε-
κροῖς, Λόγε,

Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου
μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων
ψυχὰς κατάταξον, Δέσποτα Χρι-
στέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκη-
ναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ως μόνος
ἀθάνατος, Ἀμήν.

Ωδὴ η'.

Ὕχος πλ. δ'. Ὁ Ειρμὸς.

Λίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν ὅρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις πυμῶντες, μεγαλύνωμεν.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ὕχος πλ. δ')

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἥγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ὁτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπεροφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Ωδὴ θ'.

Ὕχος πλ. δ'. Ὁ Ειρμὸς.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὅρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ὕχος πλ. δ'.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Μικρή Συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Κοί, Κύριε.

὾τι Σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις....

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ὕχος γ'

Ο ούρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς

σοὺς διούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἔκλεκτῶν· εἰ γάρ καὶ ἡμαρτον Σωτερό, ἀλλ’ οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Ἐπερον Ἐξαποστειλάριον

Ἡχος β'

Γυναικες ἀκουτίσθητε

Ἀνάπαυσον τοὺς διούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων Κύριε, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη ὁμοῦ καὶ στεναγμός, ἵλαθι ὡς φιλάνθρωπος, ἅπερ ἐν βίῳ ἡμαρτον· μόνος γάρ ἀναμάρτητος, ὑπάρχεις καὶ ἐλεήμων, νεκρῶν καὶ ζώντων Δεσπότης.

Θεοτοκίον

Ἡχος β'

Γυναικες ἀκουτίσθητε

Μαρία θεονύμφευτε, Χριστὸν ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπερ ἡμῶν τῶν σῶν διούλων, σὺν θεηγόροις Προφήταις, καὶ τῶν Μαρτύρων δήμοις τε, Ἱεραρχῶν Ὁσίων τε, καὶ πάντων τε τῶν Δικαίων, συγκληρονόμους γενέσθαι, τῆς οὐρανῶν βασιλείας.

ΑΙΝΟΙ. Ἡχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Προσόμοια

Ἡχος πλ. δ'. Ο ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν

κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες Ἄδελφοί, τὸν χοῦν ἡμῶν βλέποντες, καὶ τῆς φύσεως ἡμῶν τὸ ἀσθενές, καὶ τὴν εὔτελειαν ἡμῶν, καὶ τὸ τέλος ὄψωμεθα, καὶ τὰ ὄργανα τοῦ σκεύους τῆς σαρκός, καὶ ὅτι κόνις ὁ ἄνθρωπος, βρῶμα σκωλήκων καὶ φθορά· ὅτι ξηρὰ τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ὅλως μὴ ἔχοντα πνοήν· τοὺς τάφους κατίδωμεν, ποῦ ἡ δόξα; ποῦ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς; ποῦ ἡ εὐλαλος γλῶσσα; ποῦ ἡ ὀφρύς; ἢ ποῦ ὁ ὀφθαλμός; πάντα κόνις καὶ σκιά· διὸ φεῖσαι Σωτήρ πάντων ἡμῶν.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ϕαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀπατᾶται ἄνθρωπος αὐχῶν, τί μάτην ταράττεται, ὁ πηλός, καὶ μετ' ὀλίγον ὁ αὐτός; τί οὐ λογίζεται ὁ χοῦς, ὅτι κόνις τὸ φύραμα, καὶ σαπρίας καὶ φθορᾶς ἀποβολή; Εἰ οὖν πηλὸς ἐσμὲν ἄνθρωποι, τί προστετήκαμεν τῇ γῇ; καὶ εἰ Χριστοῦ ἐσμὲν σύμφυτοι, τί οὐ προστρέχομεν αὐτῷ, καὶ ὅλην ἀφέμενοι τὴν ἐπίκηρον καὶ ὁρεουσαν ζωήν, τῇ ζωῇ τῇ ἀφθάρτῳ, ἀκολουθοῦντες; ἢτις ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ο τῇ χειρὶ σου πλάσας τὸν Ἄδαμ, καὶ στήσας μεθόριον, ἀφθαρσίας, καὶ θνητότητος Σωτήρ, καὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς, τῆς φθορᾶς

ἀπαλλάξας τε, πρὸς τὴν πρώτην μεταθέμενος ζωήν, αὐτὸς τοὺς δούλους σου Δέσποτα, οὓς προσελάβου ἐξ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων ἀνάπταυσον, καὶ ἐν χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ τούτων τὰ ὄνόματα, μεταγράψας ἐν βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ἐξαναστήσας σάλπιγγος ἥχοι, καταξίωσον αὐτούς, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χριστὸς ἀνέστη λύσας τῶν δεσμῶν, Ἄδαμ τὸν πρωτόπλαστον, καὶ τοῦ Ἅδου καταλύσας τὴν ἴσχυν, θαρσεῖτε πάντες οἱ νεκροί, ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐσκυλεύθη καὶ ὁ Ἅδης σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐβασίλευσεν, ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, αὐτὸς ἡμῖν ἔχαρισατο, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός, αὐτὸς ἀνιστὰς ἡμᾶς, καὶ δωρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, καὶ τῆς δόξης ἐκείνης, μετ' εὐφροσύνης πάντας ἀξιοῖ, τοὺς ἐν πίστει ὀκλινεῖ, πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ' αὐτῷ.

Νεκρώσιμον. Ἡχος β'

Δόξα...

Ως ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὅναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἥχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρός τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστὲ ὁ Θεός. Τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων

σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα Δέσποτα τῶν σῶν δούλων ἀεί.

Θεοτοκίον. Ἡχος β'

Καὶ νῦν...

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἄγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης, Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιούσῃ.

Ο προεστῶς: Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γεννητῷ, καὶ τῷ Ἅγιᾳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο Ἀναγνώστης χῦμα τῷ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γεννητός, Ιησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεύμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γεός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ιησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς

τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἥμας.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἥμας, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἴνος, Σοὶ πρέπει ὅμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ο διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἥμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν

ήμων Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Coί Κύριε.

Οτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: **Ἀ**μήν.

Ο Ιερεύς: **E**ιρήνη πᾶσι.

Ο χορός: **K**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **T**ὰς κεφαλὰς ήμων τῷ Κυρίῳ αλίνωμεν.

Ο χορός: **C**οί, Κύριε.

Ο Ιερεύς: **T**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ο Ιερεύς: **C**ὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ήμᾶς, ὁ Θεὸς ήμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: **Ἀ**μήν.

**ΚΑΙ ΑΡΧΟΜΕΘΑ ΨΑΛΛΕΙΝ ΤΑ
ΑΠΟΣΤΙΧΑ.**

Ἀπόσπχα τῶν Αἴνων.

Σπιχηρὰ Προσόμοια

Νεκρώσιμα Θεοφάνους.

Σπιχηρὰ Προσόμοια Ἡχος β'

Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Ῥύμην τοῦ θανάτου καὶ φθοράν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα, πᾶσι δὲ ἐπήγασας, ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, Σωτὴρ ἐδωρήσω, δόθεν σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπταυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης, τούτους καταξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Σπίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἴνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνούς, θείας βασιλείας ἐργάση, Σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἔκούσιον, καταδεξάμενος, διὰ τοῦτο δεόμεθα, τὴ σὴ εὔσπλαγχνία, μετόχους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ϲῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουληθείς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας, ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα Κόσμον, Αἴματι τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

**Τὸ Νεκρώσιμον πῦ Ψυχοσαββάτου
τῶν Ἀποσπίχων Αἴνων. Ἡχος πλ. β'.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννηταῖ Αγίῳ Πνεύματι.

Ἀλγος τῷ Αδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφις ἴὸν ἐξηρεύξατο· δι’ αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἀνθρωπὸν· ἀλλ’ ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάπταυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτήρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπταυσον.

Ἡχος πλ. β'.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Κù εῖ δὲ Θεὸς ἡμῶν δὲ ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας τὸ πᾶν, δὲ καὶ τοὺς Προφήτας ἔξαποστείλας ἡμῖν προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μέν, προεφήτευον τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δέ, τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, Μάρτυρες δὲ ἔτυχον δόξης ἐκ τούτων, καὶ πρεσβεύουσιν ἐκτενῶς σοι τῷ Δεσπότῃ, σὺν τῇ τεκούσῃ σε Μητρὶ. Ἀνάπαυσον δὲ Θεὸς ψυχάς, ἀς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς

βασιλείας σου, δὲ Σταυρὸν ὑπομείνας δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, δὲ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

**Πληρωθέντων τῶν ἀποστόλων
ὁ Ἱερεὺς λέγει.**

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὅψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ο Ἀναγνώστης: **Ἄ**γιος δὲ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἔλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἔλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἔλέησον, Κύριε, ἔλέησον, Κύριε, ἔλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν δὲ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω δὲ

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ Ἱερεὺς: **Ο**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἄ**μήν.

**Ἀπολυτίκιον,
Ὕχος πλ. δ'**

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γάρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὕχος πλ. δ'

Cὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Καθημερινῶν)

Ἀνπίφωνον Α'. Ὕχος β'!

Σπίχ. **Ἄ**γαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὅψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σωτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπίχ. "Οτι εὔφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπίχ. "Οτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ΑΝΤΙΦΩΝΟ Β'

Σπίχ. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπίχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μαχρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίδες καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άνπιφωνον Γ'. Ἡχος α'.

Σπίχ. α' **Δ**εῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίδε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. **Π**ροφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίδε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

Σπίχ. "Οτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίδε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γίδε Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Άπολυτίκιον,
Ἡχος πλ. δ'

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ,

ἀνάπταυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν διούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

**Σε μνημόσυνο....το Νεκρώσιμον
”Ηχος πλ. δ"**

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν διούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ δ δυνάμενος, καὶ τοὶς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπταυσιν.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ
Κοντάκιον Νεκρώσιμον. ”Ηχος πλ. δ"**

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπταυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν διούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος δ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος δ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος Κοιμηθέντων.

Προκείμενον Ἡχος πλ. β'.

Ἄἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σπίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, δ Θεός μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεὶς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.(Κεφ Δ' 13-17)

Ἄδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπήσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ δ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς δ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ὅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἄλληλούϊα. γ'). **”Ηχος πλ. β'.**

Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω, καὶ προσελάβου.

Σπίχ. **Κ**αὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς δ Θείᾳ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἔξαιρέτως

Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον

τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκου, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. ἥχος πλ. β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ἄλληλούια

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

ἥχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

ἥχος β'

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι
ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου.
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος. (*τρίς*).

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων
πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Λαμήν.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Τεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.